

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315215454
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315215454.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Piešťany, Teplická 7434/147, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, Piešťany, Teplická 7434/147, proti žalovanej: J. A., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, C., T. XXX/XX, o zaplatenie 988,28 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 24C/93/2015-127 zo dňa 25.11.2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd n e p r i p ú ť a , aby na strane žalobcu pristúpila spoločnosť AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, Holandské kráľovstvo.

II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žalovaná má právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že súd žalovanému priznáva plné právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, § 54 ods. 1 a ods. 2, Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), písm. d), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f), písm. g), písm. i), písm. j), písm. k), písm. m), písm. n), písm. o), písm. y), § 11 ods. 1, písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vecne argumentoval tým, že žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.06.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 988,28 Eur a k náhrade trov predmetného konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.03.2013 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4303055736, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli aj Úverové zmluvné podmienky spoločnosti žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení Úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 6308039144, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany žalovaného. Žalovaný prostredníctvom úverovej karty čerpal poskytnutý revolvingový úver vo výške 842,44 Eur. Žalovaný sa v zmysle úverových podmienok zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a včas v pravidelných mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky bola dohodnutá na základe prideleného úverového rámca. Žalovaný porušil zmluvne dohodnuté podmienky vzťahujúce sa k riadnemu a včasnému splácaniu poskytnutého úveru a dostal sa s úhradou svojho zmluvného záväzku do omeškania tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad platieb žalovaného. Odo dňa omeškania bol žalovaný o výške svojho dlhu informovaný v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu

a vyzývaný k jeho úhrade. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný ani napriek uvedenému neplnil svoju povinnosť, v zmysle Hlavy 7 písm. a) žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 29.04.2014 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1.089,28 Eur v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj na splátkový kalendár žalovaného, žalobca voči nemu eviduje dlh v nasledovnej výške:

- istina vo výške 827,01 Eur,
- úrok vo výške 48,78 Eur,
- poplatok za výber z bankomatu vo výške 9,16 Eur,
- poplatok za výpis z účtu vo výške 10,43 Eur,
- opravné úroky - grace period vo výške 7,67 Eur,
- úrok za hotovostné transakcie vo výške 79,98 Eur,
- poplatok za SMS notifikáciu (SMRUA) vo výške 5,25 Eur.

Dlžná istina teda spolu predstavuje sumu vo výške 988,28 Eur. Okrem nej si žalobca v predmetnom konaní uplatnil aj nárok na vyčíslený úrok z omeškania vo výške 56,29 Eur tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca v žalobe uplatnil bola vo výške 5,25% ročne a bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 17.05.2014 (pätnásty deň odo dňa odoslania Výzvy k splateniu celého úveru) + 8 percentuálnych bodov. Úrok z omeškania bol stanovený takto: úrok z omeškania vo výške 56,29 Eur z čiastky 988,28 Eur od 17.05.2014 do 16.06.2015, t.j. do dňa vyhotovenia žaloby.

3. Súd v danej veci vydal platobný rozkaz č.k. 24C/93/2015-69 zo dňa 10.11.2015, voči ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, v dôsledku čoho došlo v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p. k jeho zrušeniu v celom rozsahu a súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013, a to výhradne za účelom úhrady kúpnej ceny za tlakový hrniec v cene 1.400,- Eur. Úhrada kúpnej ceny za tlakový hrniec, resp. úhrada splátok úveru, poskytnutého žalovanému žalobcom na úhradu tejto kúpnej ceny, nie je predmetom tohto konania. V danej zmluve pod kolónkou č. 76 je veľmi drobným písmom uvedené, že „Klient podpisom uzatvára zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne žiada Spoločnosť, aby mu v prípade zaslania platobnej karty zaslala návrh zmluvy o platových službách, a súhlasí s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty.“ Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nároky titulom zmluvy o revolvingovom úvere, obsiahnutej vo vyššie uvedenej zmluve. Zo samotnej koncepcie a vyhotovenia zmluvy je zrejmé, že žalobca si vynútil uzatvorenie revolvingovej zmluvy, ktorú v tom čase žalovaný ani len nemal záujem uzatvoriť. Žalovaný mal záujem o poskytnutie spotrebiteľského úveru na nákup tlakového hrnca a vôbec neuvažoval nad uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere a túto ani uzatvoriť nechcel. Žalovaný nemal záujem takýto úver uzatvoriť na predajnej akcii pri nákupe tlakového hrnca. Aj zo samotného vyhotovenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že obe tieto zmluvy (zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere) boli vzájomne podmienené a žalovaný nemal možnosť uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, že by kdekoľvek mohol vyjadriť nesúhlas s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere, t.j. túto neuzavrieť. Text, ohľadom uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, je navyše písaný veľmi malým písmom, výrazne menším ako niektoré iné časti zmluvy a tento text je v samotnom texte zmluvy voľným okom veľmi ťažko čitateľný a ľahko prehliadnuteľný. Rovnako malým písmom sú písané aj úverové zmluvné podmienky žalobcu, s ktorými sa na predmetnej predajnej akcii nemal žalovaný najmenšiu šancu riadne oboznámiť. Zároveň samotná zmluva bola vypracovaná a koncipovaná žalobcom ako formulár (podmienky boli vopred predtlačené) a žalovaný nemal možnosť meniť ako ani inak zasahovať do týchto zmluvných podmienok. A teda podpis zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol neoddeliteľne a vopred spojený so žalobcom vymieneným a žalovaným nechceným úkonom, a teda podpisom aj revolvingovej zmluvy, t.j. žalobca využil svoje postavenie dodávateľa a žalovanému nanútil aj uzatvorenie ním vopred pripravenej ďalšej zmluvy, ktorá navyše v samotnom texte zmluvy nie je riadne špecifikovaná, a tým porušil zmluvnú voľnosť žalovaného. Teda v danom prípade sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Toto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, a teda zmluvné dojednanie revolvingového úveru predstavuje neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

4. V súvislosti s uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere sa priamo vo formulári zmluvy uvádza, že „Klient podpisom uzatvára zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne žiada Spoločnosť, aby mu v prípade zaslania platobnej karty zaslala návrh zmluvy o platových službách, a súhlasí s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty.“ To znamená, že pri uzatvorení zmluvy neboli a nemohli byť žalovanému známe podmienky čerpania úveru (§ 4 ods. 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch) ako ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úrokoch), a teda v danom smere zmluva nemá (a ani v čase jej uzavretia nemala) obligatórne náležitosti, uvedené v § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo by v prípade platnosti tejto zmluvy v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch malo za následok, že poskytnutý úver bol poskytnutý bezúročne a poplatkov, a teda žalobca si tieto uplatňuje podanou žalobou neoprávnene. Žalovaný zároveň poukázal na to, že v zmysle kolónky 80 predmetnej zmluvy mala byť výška kreditného limitu 500,- Eur, avšak žalobca si podaným návrhom uplatňuje istinu vo výške 827,01 Eur a uvádza úverový limit 850,- Eur, čo je v rozpore s predmetnou zmluvou a nie je zrejmé, aký skutočný úver mal žalobca žalovanému poskytnúť, resp. v akej výške, kým a kedy mal byť tento čerpaný.

5. Zároveň žalovaný zdôraznil, že Oznámením o postúpení pohľadávky, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámením o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 18.09.2015 bolo žalovanému oznámené, že pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013 boli postúpené na obchodnú, spoločnosť AB 1 B.V., registračné číslo: 341 86 049, čo znamená, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na konanie v danej veci, keďže pohľadávky, ktoré si uplatňuje v tomto konaní (t.j. pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013), postúpil na iný subjekt, a teda mu dané pohľadávky nepatria a ich zaplatenia sa domáha neoprávnene, žalobca si nárok v danom konaní uplatňuje neoprávnene a neodôvodnene v celom rozsahu, nakoľko nie je na konanie aktívne vecne legitimovaný, nárok si uplatňuje na základe neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá bola uzavretá v rozpore s ust. 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. e) a i) zákona o spotrebiteľských úrokoch, čo by v prípade jej platnosti malo za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. pred súdom doplnil a zmenil právnu kvalifikáciu obsiahnutú v ich vyjadrení zo dňa 15.12.2015 a uviedol, že miesto ustanovenia § 4 ods. 2 písm. e/ a i/ zákona č. 258/2001 uvádza ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/, g/ i/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a taktiež miesto ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. uvádza ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Taktiež uviedol, že úverové podmienky nie sú podpísané žalovaným. Úverové podmienky s ním neboli vopred prerokované. Nemal ich k dispozícii a neboli mu známe. Z tohto dôvodu má za to, že nejde o individuálne dojednané podmienky. Z uvedeného teda vyplýva, že úverová zmluva a zmluva o revolvingovom úvere nie sú platnými právnymi úkonmi. Predmetnej zmluvy nie je vôbec zrejmé, ku ktorému podpisu smeruje vyjadrenie žalobcu. Ak sa jedná o podpis, ktorý je na predmetnej zmluve najvyššie, tak z daného podpisu, resp. jeho umiestnenia, nie je vôbec zrejmé, že by sa tento mal týkať niektorej konkrétnej časti zmluvy, keďže tento nie je priamo priradený ani k časti zmluvy týkajúcej sa spotrebiteľského úveru ako ani k časti, týkajúcej sa revolvingového úveru. Zároveň žalovaný poukázal na to, že na zmluve v jej dolnej časti sa nachádza podpis splnomocneného zástupcu žalobcu, pričom do dnešného dňa žalobca nepredložil jediný dôkaz o tom, že by daný zástupca bol splnomocnený na uzatvorenie predmetnej zmluvy, čiže žalobca v konaní dodnes nepreukázal, že zmluva bola uzavretá, resp. že osoba vystupujúca ako jeho splnomocnenec bola oprávnená v mene žalobcu danú zmluvu uzatvoriť. Žalobca v konaní do dnešného dňa nepreukázal navyšenie úverového rámca prostredníctvom telefonického rozhovoru, ako ani to, že vôbec sa nejaký telefonický rozhovor medzi ním a žalovaným uskutočnil, t.j. ani len nepreukázal na základe čoho malo dôjsť k čerpaniu revolvingového úveru. Ďalej žalovaný v predmetnom vyjadrení sa cestou svojho právneho zástupcu vyjadril aj k tomu, že z oznámenia o postúpení pohľadávky zrejmé, že žalobca oznámil žalovanému, že postupuje pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4303055736, pod ktorým číslom bola uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere, a teda „obe“ zmluvy boli úverovými zmluvami a bolo im pridelené jediné, vyššie uvedené číslo. Žiadnu inú zmluvu s iným číslom žalobca so žalovaným neuzatvoril, ani žiadne iné číslo zmluvy zo strany žalobcu nebolo oznámené (žalobcom uvádzané číslo zmluvy o revolvingovom úvere „6308039144“ sa v zmluve nenachádza a žalovaný s ním žiadnu zmluvu s daným číslom nikdy neuzatvoril. Teda je zrejmé, že sa jednalo o postúpenie všetkých pohľadávok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013. Žalobca teda v predmetnom konaní nie je aktívne legitimovaný. K výške, počte a termínom splatnosti splátok žalovaný uviedol, že ustanovenia o nich sú jednoznačne určené pre splácanie spotrebiteľského úveru v sume 1.260,- Eur na kúpu tlakového hrnca Creew a nemajú nič spoločné so splácaním revolvingového úveru. Vzťahujú sa na splácanie spotrebiteľského úveru na tlakový hrniec, pričom ako sám žalobca uvádza, nároky z tohto spotrebiteľského úveru si v

konaní neuplatňuje (tieto postúpil na inú spoločnosť) a sám si uplatňuje len nároky z revolvingového úveru. V zmluve pre revolvingový úver nebola dojednaná ani výška, ani počet splátok ako ani termíny ich splatnosti, čo je jednoznačne v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzavretia zmluvy (dnes § 9 ods. 2 písm. l) zákona).

6. Právny zástupca žalobcu uviedol, že na žalobe trvá. Žalovanému poskytol finančné prostriedky, z ktorých však žalovaný nevrátil nič a to ani pred ani po podaní žalobného návrhu. Obsahom jednej listiny sú dve zmluvy a vyplývajú z nej dva právne tituly, pričom k spisovému materiálu založil žalobu v rámci, ktorej si žalobca spoločnosť AB 1 B.V. uplatňuje voči žalovanému nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré na ňu boli postúpené. Uvedené konanie je na tunajšom súde vedené pod sp. zn. 17C/82/2016. Argumentáciu žalobcu podporujú aj všeobecné zmluvne podmienky, ktoré v hl. VIII § 1 ustanovujú, že popri zmluve o úvere je možné uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere ako samostatnú zmluvu. K spisovému materiálu taktiež založil rozsudok ESD vo veci C 42/15, z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak v spotrebiteľskej zmluve je uvedené v koľkých splátkach a v akej frekvencii sa má poskytnutý úver splácať. Taktiež z tohto rozhodnutia vyplýva, že v rámci jednej zmluvy je možné uzatvoriť viacero zmluvných vzťahov.

7. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dňa 13.03.2013 uzatvorili strany sporu zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 4303055736, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky na kúpu konkrétneho tovaru - tlakový hrniec, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vrátiť. Nároky z predmetnej zmluvy však v danom konaní uplatnené neboli, čo uviedol aj sám žalobca. Predmetom daného konania sú nároky plynúce zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorej uzatvorenie však súd preukázané nemal. Súdu zo strany žalobcu v stanovenej lehote v rámci uplatnenej sudcovskej koncentrácie, ktorú zaviedla nová právna úprava (zákon č. 160/2015 Z.z.) neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere preukázali. Nebol predložený dôkaz o tom, že osoba, ktorá mala formulárovú zmluvu o revolvingovom úvere za žalobcu uzatvoriť, bola osobou oprávnenou za žalobcu konať a rovnako tak nebol predložený ani dôkaz o navýšení úverového rámca, ktorý mal byť pôvodne dohodnutý na sumu 500,- Eur. Z predložených listinných dôkazov - Oznámenie o postúpení pohľadávky, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 18.09.2015 mal súd preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky plynúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013 na spoločnosť AB 1 B.V., pričom z uvedeného oznámenie žiadnym spôsobom nevyplýva, že by sa malo jednať o postúpenie len nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy ako uvádza žalobca a nie o postúpenie všetkých nárokov zo zmluvy plynúcich.

8. Žalobca sa v konaní domáha vrátenia žalovanému poskytnutého úveru, ktorý mal byť poskytnutý vo forme úverového rámca na základe „zmluvy o revolvingovom úvere“. Súd dospel k záveru, že žalobca v danom konaní neunesol dôkazné bremeno, nakoľko súdu nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere a rovnako tak nepreukázal ani svoju aktívnu legitímáciu. Z predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky, nebolo preukázané, že ide o postúpenie len nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalovaný ako spotrebiteľ (slabšia strana) bez právnického vzdelania a staršieho veku, nemohol dostatočne právne posúdiť, že k postúpeniu nárokov plynúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo. Z uvedeného vyplýva, že súd tak nemal preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko nie je zrejmé, k akému postúpeniu vôbec došlo. Tak ako je už vyššie uvedené, súd nemal preukázané ani oprávnenie splnomocnenej osoby, konať pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere za žalobcu. Žalobca dôkazy na podporu svojich tvrdení v stanovenom čase súdu nepredložil, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol, ako žalobu podanú neodôvodnene.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému, ktorý bol v danej veci stopercentne úspešný. O výške priznaných trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po ako toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť.

10. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca s tým, že napáda predmetný rozsudok v celom rozsahu, pričom odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 ods. 1 písm. h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, § 365 ods. 1 písm.

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám, aby uskutočňovali jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj § 365 ods. 1 písm. e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol z dôvodu, že nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v danom spore a že žalobca nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca a žalovaný v postavení veriteľ/dodávateľ a dlžník/spotrebiteľ uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako aj zmluvu o revolvingovom úvere č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013 a v súlade s úverovou zmluvou veriteľ poskytol dlžníkovi účelový spotrebiteľský úver vo výške 1.260,- Eur a v súlade so zmluvou o revolvingovom úvere veriteľ poskytol dlžníkovi bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 500,- Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere sú úverové podmienky spoločnosti žalobcu. Žalovaný ako klient svojim podpisom potvrdil, že prevzal úverové podmienky, je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavil súhlas byť viazaný nimi.

Zo zmluvy je nepochybné, že zmluvné strany uzatvorili okrem úverovej zmluvy aj revolvingový úver, pričom obsah a forma oboch zmlúv je premietnutá na jednej listine. Zotrváva na svojich tvrdeniach o obsahu a forme zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý uviedol v návrhu na vydanie platného rozkazu zo dňa 16.06.2015. Poukázal na znenie Hlavy 8 § 3 Úverových zmluvných podmienok, s tým, že zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou jej podpisom a účinnom okamihom aktivácie karty. Žalovaný aktiváciu karty vykonal v telefonickom rozhovore so žalobcom a pri tomto rozhovore bolo taktiež dohodnuté zvýšenie úverového rámca na sumu 850,- Eur. Z priloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad je navyše úplne nepochybné, že žalovaný poskytnutý revolvingový úver aj čerpal a to v termíne od 26.09.2013 do 30.09.2013. Tiež je nepochybným, že veriteľ a dlžník uzatvorili teda nielen zmluvu o úvere, ale aj revolvingovú zmluvu, pričom po účinnosti revolvingovej zmluvy a revolvingového úveru jej veriteľ pridil interné číslo, ktoré je odlišné od úverovej zmluvy. Uvedené znamená, že úverová zmluva má č. 4303055736 a revolvingový úver má č. 6308039144.

Pokiaľ ide o samotné postúpenie pohľadávky, ktoré oznámil žalobca žalovanému listom zo dňa 18.09.2015, toto postúpenie sa týka iba úverovej zmluvy, pričom v predmetom konaní si žalobca uplatnil nárok, ktorý má základ v revolvingovom úvere. Je teda zrejmé, že žalobca postúpil iba pohľadávku vyplývajúcu z úverovej zmluvy, čo ako postupca oznámil dlžníkovi, zatiaľ čo pohľadávku vyplývajúcu z revolvingového úveru si uplatnil v predmetnom konaní. Ako dôkaz je oznámenie o postúpení pohľadávky a predžalobná výzva na zaplatenie dluhu, oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 18.09.2015, ktoré sa nachádza v spise. Žalobca v priebehu konania poukázal aj na to, že nároky vyplývajúce z poskytnutého spotrebiteľského úveru sú predmetom sporu vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/82/2016, zatiaľ čo nároky vyplývajúce z poskytnutého revolvingového úveru sú predmetom konania, ktoré prebieha na Okresnom súde Galanta v danom konaní pod sp. zn. 24C/93/2015. Jedná sa o rozdielne nároky a je zrejmé z podaných žalobných návrhov ako aj z jednotlivých výpisov čerpania splátok a úhrad. Z výpisu čerpania splátok a úhrad zmluva č. 4303055736 je zrejmé, že dňa 13.03.2013 boli čerpané finančné prostriedky vo výške 1.260,- Eur z titulu účelového spotrebiteľského úveru, zatiaľ čo z výpisu čerpania splátok a úhrad podľa zmluvy č. 6308039144 je zrejmé, že vo období od 26.09.2013 do 30.09.2013 boli čerpané finančné prostriedky z titulu bezúčelového revolvingového úroku.

Žalobca je názoru, že súd prvej inštancie svojím rozhodnutím zaťažil napadnutý rozsudok vadami v zmysle už citovaných odvolacích dôvodov. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie listinou, ktorá by preukazovala oprávnenie osoby uzatvoriť úverovú zmluvu ako aj telefonickú nahrávku, ktorá by preukazovala dohodu medzi veriteľom a dlžníkom o zvýšení úverového rámca. Súd prvej inštancie odmietol tieto navrhované dôkazy vykonať s odôvodnením, že v tomto aplikoval ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania v zmysle § 153 CSP. Ide o nesprávnu aplikáciu, keďže dané konanie bolo začaté pred účinnosťou Civilného sporového poriadku a aplikácia týchto ustanovení je nepochybne v neprospech žalobcu. Uvedené vyplýva i z prechodných ustanovení CSP. Poukázal na § 470 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak tento zákon sa použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Súd prvej inštancie svojím postupom zaťažil napadnutý rozsudok procesnou vadou. Žalovaný ani nerozporuje poskytnutie finančných prostriedkov v celkovej výške 842,44 Eur, ktoré čerpal prostredníctvom kreditnej karty (revolvingový úver), pričom súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal. Keďže súd prvej inštancie dospel k záveru, že k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo, mal zistiť v akej výške čerpal žalovaný finančné prostriedky a koľko

celkovo uhradil. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.11.2016 č.k. 24Co/235/2016-92.

Žalobca napáda aj výrok o náhrade trov konania majúc za to, že žalobca mal mať v spore plný úspech a preto žalobca žiada priznať náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a to tak, že zaviazže žalovaného na zaplatenie sumy 988,28 Eur, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 56,29 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 988,28 Eur odo dňa 17.06.2015 do zaplatenia, ako aj trov právneho zastúpenia a trovy konania, alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil mu na ďalšie konanie.

V súlade s ust. § 79 Civilného sporového poriadku žalobca tiež navrhol súdu, aby pripustil, aby do konania na strane žalobcu pristúpil ďalší subjekt a to spoločnosť AB 2 B.V., registračné číslo 572 79 667, čo odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nemal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v danom spore, keďže žalobca postúpil pohľadávku, ktorá vznikla zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na spoločnosť AB 1 B.V. Pre úplnosť uviedol, že pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o revolvingovom úvere nebola postúpená. Spoločnosť AB 1 B.V., registračné číslo 560 07 043, sídlo: Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, ku dňu 18.10.2016 zanikol a to zlúčením so spoločnosťou AB 2 B.V., registračné číslo 572 79 667, sídlo: Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, čím došlo k univerzálnej sukcesii, keď právny nástupca vstúpil do všetkých práv a povinností právneho predchodcu. Na preukázanie týchto tvrdení predložil úradný preklad výpisu z obchodného registra, vedeného Holandskou obchodnou komorou. Originál predmetného výpisu je uložený v správnom registri odvolacieho súdu pod sp. zn. Spr 654/16 a taktiež bude uložený v správnom registri súdu prvej inštancie. Takýto návrh podáva pre prípad, ak by súd nemal preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto konaní. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 2 Obdo 21/2012.

11. K doručenému odvolaniu podal písomné vyjadrenie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 10.02.2017. Uviedol, že je názoru, že rozsudok je vecne správny vo všetkých jeho výrokoch. Súd sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a priznal žalovanému spolu s náhradou trov prvoinštančného konania aj náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Stotožňuje sa s výrokmi ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. Je toho názoru, že súd správne konštatoval, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere ako ani svoju aktívnu legitimáciu, teda nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku a nepredložil svoje tvrdenia v stanovenom termíne relevantnými dôkazmi. Na pojednávaní 13.09.2016 súd prvej inštancie poučil účastníkov o sudcovskej koncentrácii konania a uložil im všetky dôkazy označiť v lehote 1 mesiaca od tohto pojednávania, tzn. do 13.10.2016, pričom termín pojednávania odročil na 25.11.2016. Žalobca v lehote určenej súdom neoznačil tieto dôkazy, ktoré by použil na podporu ním tvrdných skutočností v konaní. Tieto dôkazy neoznačil ani následne do pojednávania dňa 25.11.2016, pričom následne až na tomto pojednávaní sa právny zástupca žalobcu odvolal na to, že žalobca disponuje splnomocnením pre osobu, ktorá za neho konala, prehľadom výšok úverov iných subjektov ako aj telefonickým rozhovorom so žalovaný, avšak tieto ani na tomto pojednávaní ako ani do dňa podaného vyjadrenie žalovaným súdu nepredložil. Argumenty žalovaného v rámci jeho procesnej obrany boli žalobcovi známe už z podaného odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 15.12.2015 ako aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 05.10.2016, avšak žalobca vo vzťahu k týmto argumentom v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, ktorým by potvrdil ním tvrdené skutočnosti a vyvrátil obranu žalovaného. Žalobca bol v danom smere v konaní nečinný a súd následne na pojednávaní 25.11.2016 dokazovanie vo veci vyhlásil za skončené a vyhlásil rozsudok, ktorým rozhodol vo veci samej.

Čo sa týka použitia § 470 ods. 2 CSP žalobca mal v konaní dostatok času označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení a to v 30-dňovej lehote určenej súdom, avšak tieto v konaní neoznačil ani v súdom určenej lehote a ani po jej uplynutí. Ukončenie dokazovania bolo zo strany súdu zákonné a bolo aj výsledkom nečinnosti žalobcu a nie pochybením zo strany súdu. Súd v konaní postupoval v súlade so zákonom a žalobcovi umožnil dostatočný priestor na označenie dôkazov a žalobu zastúpeného advokátom upozornil na dôsledky sudcovskej koncentracie konania, a teda ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania súd neuplatnil v neprospech strany. Neoznačenie dôkazov v konaní možno pričítať výlučne žalobcovi a jeho nečinnosti a nie súdu. Súd dôvodne argumentuje tým, že žaloba v konaní nepreukázala svoju aktívnu legitimáciu, a teda že postúpením pohľadávky nedošlo k postúpeniu nárokov

zo zmluvy o revolvingovom úvere, ak by bola platne uzavretá na tretí subjekt. Zmluva, ktorú spolu žalobca a žalovaný uzavreli obsahuje len jedno číslo ako označenie zmluvy a toto číslo bolo uvedené aj v súvislosti s postúpením pohľadávky. Žiadna iná zmluva so žiadnym iným číslom nebola medzi žalobcom a žalovaným nikdy uzatvorená a žiadne iné číslo zmluvy žalovanému nebolo oznámené zo strany žalobcu a v danom prípade žalobca teda nie je na konanie aktívne legitimovaný, keďže nárok, ktorý si uplatnil mu v súlade s predpismi hmotného práva nepatrí.

V súvislosti s návrhom žalobcu na pripustenie pristúpenia nového subjektu strany do konania na jeho strane a to spoločnosti AB 2 B.V., poukazuje na to, že žalobca v návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu nešpecifikoval v akom vzťahu k uplatnenému nároku má do konania vstúpiť ďalší subjekt. Znamená to, že ak by súd pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalobcu, nie je zrejme akým spôsobom má následne v danej veci rozhodnúť, či si obaja žalobcovia uplatňujú predmetný nárok spoločne a nerozdielne, prípadne či si tento nárok v konaní uplatňuje každý zo žalobcov samostatne, prípadne si uplatňuje každý z nich časť nároku alebo si nárok alebo si jeho časť uplatňujú alternatívne a podobne, keďže žalobca v konaní aj naďalej v odvolaní uvádzal len jeho záujem, aby súd vyhovel jeho pôvodnému návrhu na začatie konania a rozhodol v súlade s petitom žaloby. Vzhľadom na to navrhol, aby súd v súlade s ust. § 79 CSP návrhu na pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalobcu nevyhovel. Zdôraznil, že je zrejme, že zmluva o revolvingovom úvere účastníkov zo dňa 13.03.2013, od ktorej žalobca odvodzuje svoje nároky uplatnené v konaní, je neplatným právnym úkonom. Jedná sa o formulárovú zmluvu, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky, žalovaný sa nemal pred jej podpisom možnosť oboznámiť s jednotlivými zmluvnými dojednaniami, dokonca obchodné podmienky, ktorými sa zmluva má spravovať nikdy nevidel, nečítal ich a ani ich nikdy nepodpísal. Zmluva nemá zákonné náležitosti, zároveň žalobca nepreukázal, že by ju v jeho mene uzatvorila osoba na to riadne splnomocnená. Tiež nepreukázal, že by sa so žalovaným telefonicky dohodol na aktivácii úverovej karty a na navýšení úverového rámca. Žalobca svoju pohľadávku postúpil na tretí subjekt a teda v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu, pričom zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 13.03.2013 je v rozpore aj so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v dôsledku čoho by sa v prípade, že by táto bola platne uzatvorená, jednalo o zmluvu bez poplatkov a bez úrokov tak, ako to v konaní tvrdil žalovaný vo svojich písomných a ústnych vyjadreniach, pričom úroky a poplatky si žalobca v tomto konaní tiež uplatňuje. Aj v prípade, ak by si žalobca svoj nárok v konaní uplatňoval dôvodne, tak by v konaní nebola riadne ustálená výška tohto nároku ako ani právny dôvod vzniku nároku, k čomu by sa muselo vykonať ďalšie dokazovanie, keďže žalovaný už od začiatku konania spochybňuje poskytnutie úveru žalovanému a jeho výšku, pričom z dôvodu opatrnosti znáša žalovaný aj námietku premičania nárokov uplatnených v tomto konaní žalobcom ako aj subjektom, ktorého pristúpenie do konania na strane žalobcu navrhuje žalobca. Na základe uvedeného je tiež nedôvodné pristúpenie ďalšieho subjektu na strane žalobcu do konania tak, ako navrhuje žalobca. Vzhľadom na uvedené žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno, preto rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby je správne ako aj priznanie náhrady trov konania žalovanému v plnom rozsahu. Rozhodnutie je správne po formálnej ako aj po materiálnej stránke a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovanému plnú náhradu trov konania.

12. K predmetnému vyjadreniu sa žalobca nevyjadril.

13. Po podaní odvolania a vyjadrenia k nemu bolo súdom zistené, že žalovaný 22.02.2017 zomrel. Dedičské konanie bolo po ňom vedené pred Okresným súdom Galanta prostredníctvom notára JUDr. Karola Kovácsa a uznesením sp. zn. 15D/41/2017, Dnot 77/2017 zo dňa 06.06.2017 bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva po poručiťelovi jeho dcére J. A., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., T. XXX/XX. Z obsahu dedičského uznesenia je zrejme, že predmetná pohľadávka nebola predmetom dedičstva.

14. Odvolací súd právoplatným uznesením č.k. 24Co/37/2017-207 zo dňa 09.05.2018 rozhodol, že súd v konaní p o k r a č u j e na strane žalovaného s dedičom po ňom: J. A., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., T. XXX/XX..

15. Ešte pred rozhodnutím vo veci samej odvolací súd posudzoval návrh žalobu, aby na jeho strane súd pripustil do konania ďalší subjekt a to spoločnosť AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, bez bližšieho uvedenia dôvodu na takýto postup, ani na ozrejenie postavenia spoločnosti, ktorej vstup navrhoval do konania vo vzťahu k uplatnenému nárokom.

Pristúpenie účastníka upravuje ust. § 79 CSP, pričom v zmysle § 378 ods. 2 CSP na odvolacie konanie sa nepoužije ustanovenie o pristúpení účastníkov.

Za situácie, že žalobca až do rozhodnutia súdu prvej inštancie, návrh na pripustenie vstupu do konania i ďalšieho účastníka na jeho strane nepodal, nemohol tak už urobiť právne relevantným spôsobom v odvolacom konaní. Z tohto dôvodu odvolací súd navrhované pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalobcu nepripustil.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vo veci samej priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP.

17. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec aj v napadnutom rozsahu i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v napadnutej časti. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

18. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu, odvolací súd považuje za podstatné uviesť nasledovné.

19. Vychádzajúc z obsahu odvolania odvolací súd zistil, že odvolacie námietky žalobcu smerujú proti ním tvrdným nesprávnym skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, na ktorých v zásade založil svoje rozhodnutie, čo viedlo podľa jeho názoru k naplneniu dôvodov na odvolanie, uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a tiež namietal naplnenie odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP, k naplneniu ktorých malo dôjsť nesprávnym postupom súdu prvej inštancie.

20. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

21. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

22. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie.

23. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi, ktoré vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním tvrdeného hmotnoprávneho vzťahu, od ktorého odvodzuje nárok uplatnený voči žalovanej, t.j. že je v spore aktívne vecne legitimovaným. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostačujúco odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

24. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

25. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie svoje zamietajúce rozhodnutie v zásade založil na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu, ktorý nepreukázal bez sporu, že je nositeľom ním tvrdeného hmotnoprávneho vzťahu s pôvodným žalovaným v dôsledku pôvodnému žalovanému oznámenému postúpeniu pohľadávky zo zmluvy účastníkov.

26. Aktívnu legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcu ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009).

27. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva totiž v tom, že na základe zmluvy uzavretej v písomnej forme medzi doterajším veriteľom (postupcom, cedentom) a treťou osobou (postupníkom, cesionárom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi (cesus) novému veriteľovi, ktorý postupník sa stane novým veriteľom, nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojenými). Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie.

28. Je nesporné, že Oznámením o postúpení pohľadávky, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu a oznámením o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 18.09.2015 bolo pôvodnému žalovanému oznámené právnu zástupkyňou žalobcu, že pohľadávky z úverovej zmluvy č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013 boli postúpené na obchodnú spoločnosť AB 1 B.V., registračné číslo: 341 86 049. Z úradnej činnosti súdu je známe, že Spoločnosť AB 1 B.V., registračné číslo 560 07 043, sídlo: Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, ku dňu 18.10.2016 zanikla a to zlúčením so spoločnosťou AB 2 B.V., registračné číslo 572 79 667, sídlo: Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo (č.l. 78 spisu), čím došlo k univerzálnej sukcesii, keď právny nástupca vstúpil do všetkých práv a povinností právneho predchodcu.

29. Na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 17C/82/2016 sa proti pôvodnému žalovanému vedie ďalší spor o plnenie zo zmluvy účastníkov č. zmluvy č. 4303055736 zo dňa 13.03.2013, v ktorom spore na strane žalobcu nevystupuje subjekt, ktorý je žalobcom v tomto prejednávanom spore.

30. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa zaoberal existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, teda skúmal, či je tento nositeľom aktívnej vecnej legitimácie vo veci, a dospel k správne záveru, že žalobca nepreukázal jednoznačne, že je nositeľom uplatneného nároku, vzhľadom na postúpenie nárokov zo zmluvy účastníkov na tretí subjekt, ktorý neúspešne navrhoval pripustiť do konania na jeho strane až v odvolacom konaní.

31. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nebola zistená ani tzv. iná vada konania, spôsobilá viesť k záveru, že jej následkom došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci.

32. Vzhľadom na takýto záver sa odvolací súd už ostatnými odvolacími dôvodmi žalobcu nezaoberal.

33. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej, ktorým žalobu zamietol, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konanie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. Vzhľadom k tomu, že žalovaná strana bola úspešná aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vznikol jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaná strana má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

35. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).